

— Максе! Ну, що ти робиш? Вийми руки із штанів!

Це моя мама. І вона зовсім не розуміє, що мені це цікаво.

— Добре, мам.

Мене звати Макс, мені майже шість, і цього вересня я йду в перший клас. І тоді вже ніхто не казатиме, що я ще малюк. А поки, після зимових канікул я пішов до підготовчого класу. Я вмію читати і рахувати, трохи писати, і я завжди щось ма-люю. А ще в мене безліч запитань.

Не пам'ятаю, коли саме це почалося, але якось вранці я побачив у мами *пуп*. Такий самий, як у мене, — я перевірив. Того дня я дізнався, що майже такий самий пуп є в тата, тільки в нас із мамою він захований, а татів трохи випинається. У моєї молодшої сестри Віти і в старшого брата Стака

Я дізнаєсь,
що...

Пуп – рубець посередині живота, який залишається після відділення пуповини новонародженого.

теж був пуп. Тоді я подумав: то ми всі однакові: у нас схожі за формою голови, однакові колір очей та форма носа, руки з п'ятьма пальцями, ноги з п'ятками і зуби, тільки в мами один зуб загострений, як голка, а в тата найзвичайнісній.

Проте були й інші відмінності. От, скажімо, у тата на руках багато темного короткого во-

